

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie W. K.

skazanego o czyn z art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 294 § 1 k.k. w związku z art. 12 § 1 k.k. oraz z art. 296 § 1, § 2 i § 3 k.k. i art. 300 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k.,

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 26 listopada 2024 r.,

na skutek skargi W.K. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi o sygn. akt II AKa 217/23

pozostawia skargę bez rozpoznania.

kf

UZASADNIENIE

Pismem z 30 września 2024 r. W. K. wniósł skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi w sprawie II AKa 217/23.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 29 listopada 2023 r. złożył wniosek o uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 28 listopada 2023 r. w sprawie II AKa 217/23, które do dnia złożenia skargi na przewlekłość nie zostało sporządzone.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), warunkiem dopuszczalności skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania jest jej wniesienie w postępowaniu służącym rozpoznaniu sprawy. Skarga na przewlekłość ma przede wszystkim za zadanie eliminowanie i zapobieganie przewlekłości przez dyscyplinowanie sądu *meriti* do podejmowania czynności terminowych prowadzących do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść skutku i nie jest dopuszczalna, chyba że dotyczy postępowania przed Sądem Najwyższym (zob. uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 28 marca 2013 r., III SPZP 1/13; postanowienia Sądu Najwyższego: z 12 sierpnia 2014 r., III SPP 159/14, z 10 czerwca 2014 r., III SPP 110/14; z 3 września 2019 r., I NSP 73/19; z 12 października 2023 r., I NSP 154/23).

Wyrażony w art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość termin do wniesienia skargi jest zachowany, jeżeli skarga została złożona na tym etapie postępowania karnego, którego dotyczy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 10 czerwca 2008 r., KSP 2/08 wraz z przytoczonym tam orzecnictwem).

Skarga, której przedmiotem są czynności podejmowane po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie, tj. sporządzenie uzasadnienia i doręczenie odpisu wyroku sądu drugiej instancji wraz z uzasadnieniem, jest niedopuszczalna (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 września 2014 r., III SPP 205/14; z 15 grudnia 2015 r., III SPP 28/15).

Bezsporne jest, że postępowanie w sprawie II AKa 217/23 zostało prawomocnie zakończone z dniem 28 listopada 2023 r., tj. z chwilą wydania przez Sąd Apelacyjny w Łodzi wyroku utrzymującego w mocy zaskarżony wyrok (k. 4430 akt sprawy II AKa 217/23). A zatem skarga na przewlekłość postępowania

w sprawie II AKa 217/23, jako wniesiona po uprawomocnieniu się wyroku sądu drugiej instancji, jest niedopuszczalna i należało pozostawić ją bez rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł, jak w sentencji.

ł.n

[a.ł.]